

6. Про утворення Ради безбар'єрності: Постанова Кабінету Міністрів Україна від 14.04.2021 № 443. Дата оновлення 04.04.2023. URL: <https://cutt.ly/xwlcG3vI>.

ЮРИДИЧНІ ОСОБИ ТА ЇХ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Худолей Я. Г.

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри теорії та історії держави і права
Університет економіки та права «КРОК»*

До цього часу правові системи були в основному адаптовані до фізичних осіб, а юридичні особи, такі як корпорації, фонди, організації, мали обмежену відповідальність за свої дії в Інтернеті. Проте, з появою нових технологій та інтернет-платформ, змінилося й співвідношення між правами та обов'язками юридичних осіб у цифровому просторі.

Юридичні особи є юридично визнаними об'єктами, які мають власність та здатність до участі в правовідносинах відповідно до законів країни, де вони діють. Працюючи з Інтернетом, юридичні особи виконують широкий спектр дій та операцій, що можуть бути як комерційними, так і некомерційними. Їх дії в мережі Інтернет включають в себе створення та управління веб-сайтами, інтернет-платформами для представлення товарів, послуг або інформації. Також, здійснюють електронну комерцію, де товари та послуги продаються через онлайн-магазини, аукціони та інші електронні платформи. Окрім того, юридичні особи здійснюють збір та обробку персональних даних користувачів в Інтернеті, що пов'язано з реєстрацією на сайті, отриманням розсилок, створенням профілів тощо.

Інтернет-маркетинг та реклама діяльність є складовою частиною діяльності багатьох юридичних осіб в мережі. Вони використовують такі інструменти, як: контекстна реклама, соціальна мережева реклама, електронна розсилка та інші методи для просування своїх товарів і послуг серед інтернет-користувачів.

Правова відповідальність юридичних осіб за їх дії в мережі Інтернет є надзвичайно важливою і складною проблемою в сучасному цифровому світі. Інтернет відкриває безмежні можливості для комунікації, комерції та розваг, але одночасно вносить нові виклики для правової системи. Ця проблема стосується різноманітних аспектів юридичної відповідальності, що охоплюють як господарську, так і соціальну сфери.

Авторське право й інтелектуальна власність визначають один із важливих аспектів правової відповідальності в Інтернеті [1]. Юридичні особи можуть порушувати авторські права, публікуючи чужі тексти, фотографії, музику, відео та інший контент без дозволу правласників. Це може призвести до судових справ і значних штрафів. Збір та обробка персональних даних також стає предметом правової відповідальності. Юридичні особи повинні дотримуватися законодавства про захист даних користувачів, зокрема, Загального регламенту щодо захисту

даних (GDPR) в Європейському Союзі. Порушення цих норм може призвести до серйозних фінансових штрафів.

Важливою сферою правової відповідальності є онлайн-торгівля та споживацькі права. Юридичні особи, займаючись електронною комерцією, повинні дотримуватися правил, що регулюють права споживачів. Це включає в себе право на повернення товару, інформування споживачів про умови покупки та інші аспекти, що забезпечують захист прав та інтересів покупців.

Юридичні особи несуть відповідальність за контент і коментарі на своїх платформах. Вони мають обов'язок вживати заходів для запобігання розміщенню незаконного або образливого контенту на своїх ресурсах.

Крім цього, в мережі Інтернет зростає кількість кіберзлочинів та кібератак. Юридичні особи можуть бути жертвами хакерських атак, крадіжок даних або вторгнень у свої системи [2]. Вони повинні вживати заходів для захисту своїх користувачів від кіберзлочинів, інакше це може призвести до відповідальності.

Усі ці аспекти правової відповідальності створюють складну та динамічну ситуацію для юридичних осіб в мережі Інтернет. Щоб уникнути правових проблем і конфліктів, компанії повинні бути уважними до цих норм і забезпечувати дотримання прав і обов'язків в цифровому просторі.

Із розвитком технологій і зростанням використання Інтернету з'являються нові виклики і перспективи щодо регулювання відповідальності юридичних осіб в цифровому середовищі. Один з них полягає у глобальному характері Інтернету. Ця мережа не має чітких кордонів, і юридичні особи можуть функціонувати на міжнародному рівні. Це створює проблеми щодо визначення, які конкретні правила і норми повинні бути застосовані, і які судові органи мають компетенцію вирішувати спори. Різниця в законодавствах між країнами може створювати конфлікти і ускладнювати розгляд справ.

Ще одним важливим аспектом є забезпечення належного захисту прав споживачів та приватності користувачів в Інтернеті. Оскільки Інтернет став платформою для збирання великого обсягу персональних даних, важливо, щоб їх обробка відбувалася відповідно до вимог Закону.

Ефективність судової системи є ключовою у вирішенні правових спорів в Інтернеті. Суди повинні бути готові впоратися з сучасними технічними та юридичними викликами, пов'язаними з Інтернетом, і забезпечити справедливий та швидкий розгляд справ. Оскільки технології швидко розвиваються, законодавство повинно адаптуватися до нових реалій. Це включає в себе розробку нових законів та нормативних актів, які регулюють цифровий простір, а також перегляд і модернізацію існуючих законодавчих актів.

Юридичні особи активно працюють у сучасному інтернет-просторі, і їхні дії мають вагому відповідальність перед суспільством, користувачами та законодавством. Регулювання їхньої відповідальності в Інтернеті є важливим завданням, яке вимагає узгодження інтересів різних сторін та адаптації до швидкозмінних умов цифрової економіки. Для досягнення справедливого та ефективного регулювання необхідно надавати пріоритет захисту прав і інтересів

громадян та споживачів в цифровому просторі, одночасно забезпечуючи розвиток інновацій та підтримку економічного зростання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Штиршов О. М., Сухорукова А. Л. Правові аспекти відповідальності у сфері порушення прав інтелектуальної власності: світовий досвід і Україна. Public Administration and Regional Development. DOI 10.34132/pard2022.17.10.
2. Єрема М., Борисенко А. Боротьба з кіберзлочинністю в умовах дії воєнного стану: Закон 2149-IX. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/210562_borotba-z-kberzlochinnstyu-v-umovakh-d-vonnogo-stanu-zakon-2149-ix.

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ГРОШОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Шуригіна Т.

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
юридичного факультету
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

За загальним правилом, встановленим статтею 509 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України), кредитора наділено абсолютним правом вимагати від боржника виконання його обов'язку. Водночас основне джерело цивільного права не залишає кредитора сам на сам із борговим зобов'язанням, а регламентує як умови настання цивільно-правової відповідальності за невиконання грошового зобов'язання, так і порядок її застосування. Відразу зауважимо, що ЦК України не містить окремого правового регулювання порядку застосування цивільної відповідальності за невиконання грошового зобов'язання в іноземній валюті, хоча іноземна валюта зобов'язання, як уже неодноразово зазначалося, вкрай популярна в договірних правовідносинах станом на зараз. Однозначно відповідальність за невиконання грошового зобов'язання, вираженого в іноземній валюті, має суттєві відмінності порівняно із застосування такої відповідальності у зобов'язаннях у національній валюті – гривні. Саме тому існує гостра необхідність окреслити кордони та правила застосування цивільно-правової відповідальності за невиконання грошового зобов'язання, вираженого як безпосередньо в іноземній валюті, так і з валютним застереженням. Цивільно-правова відповідальність не характеризується автоматичним застосуванням. Для її застосування необхідно вчинити конкретні дії особою, щодо якої зобов'язання було порушено. Основа цивільного права – це, насамперед, принцип диспозитивності. За таким підходом, кредитор може і не застосовувати цивільно-правову відповідальність до боржника. Відповідальність за невиконання зобов'язання можна визначити як застосування до особи, яка не виконала або неналежно виконала умови договору чи порушила норми цивільного законодавства, заходів негативного характеру – певні майнові